

Այս վաղեմի երկիրը, որ հետզհետե կլերտուի, Ղզբառնդրի, Մոզաբուրբուրի, Սալիֆայից, Սոզալացի և Սաֆինեբուրն իշխանութեանը ներքև լինելու, ընդդէմ զանազան և բազմաթիւ ուրիշ փոփոխութեանց, Սոխայ մէջ ընտրելագոյն եղկիրն է քաղաքավարութեան, մարգարտիրութե, բանաստեղծութեան, արհեստից, ճարտարութեան և հիւրասիրութեան (Այս հեռաւոր երկիրը քիչ ծանուցեալէր Սերպպացիներէն) Շարահն ասպետի ճանապարհորդութենէն յառաջ 1640ին ժամանակները, ի բարեբաստիկ թագաւորութեան Մբաս Սրկրորդին ։ Այս թագաւորը, որուն քաղաքաբարչութիւնը կրգոյն աւելորիշ գաղղիացի ճանապարհորդ մը մարգարտիրութեամբ իւր արբունիքը ընկալաւ զՇարտեն, մեծարեց և օգնական եղաւ նմա ամեն կերպիւն ։

Եթէ Աւստրիկոս Չորեքտասաներորդին թագաւորութեան փռուաց պայծառութիւնը արդէն կրփայլեցնէր գաղղիացի անունը Սրանի մէջ, Սաբոյնոն Առաջին յաղթութիւններն ևս նոյն ներգործութիւն ունեցան ։ Ինչհետեւ Սրահն Քատճարներուն տշմեան հարստութե երրորդ միապետը, իւր կառավարութեանը գլուխ ունենալով Մէհեմէտ Հասան Սանը, խնդրեց և ձեռք բերաւ գաշնակցութիւն մի Գաղղիացեաց մեծ կայսեր հետ, յամին 1807 ։ Այս վերջին տարիէն մինչև 1847, Գաղղիան Պարսկաստանի

Լճիկն նիւթական և բարոյական փնտրելու ամեն նուն յայտնի է . մեք ևս այն ստորին հորիզոնէն ուր կրգանուինք՝ աչքերնս դարձուցնել անոր վրայ և գորհուրեցանք : Յնորք երևակայութեան հանելի գահայլ ժ մը տեսայ , ուր կրգիմէր մեր ազգը լուսաւորելոյ առաջնորդութեամբ , սքք հրեղէն գրօշակ մը ամբարցած երգօք յառաջ կրնթանային և լուսաւորութեան տաճարը կաւեակէին : Տեսանք այն խառն բազմութեան մէջ «վարդապետք՝ գայլք եղեւք զինքեանց՝ հօտս գիջատել , աշակերտք՝ հեղք առ ի յուսու մն և փյլթ առ ի վարդապետել , ժողովրդ՝ դականք՝ մեծախօսք , անվատակք , փնտաւարք» : (Ստորին . ողբ .) : Երհայիլք պատեցին զիս , հագիս աղաղակեց , և հոգւոյս լարերուն հնչման եղանակները նշանագրեցի այն տեսարանին մէջ , զոր այսօր կըստաշուրանմա : (Հնա անոր ծնունդը և կատարելութիւնը :

Իայց հոս առ ի թ գտնելով՝ կրփութամ ընուլ թերութիւն մը , որոյ վրայ կըցաւիմ : Արբոր երեւակայութիւնը կըշփովի և տարափօք կըլէ նայ՝ զինքը շփովեցնող առարկայներուն տիպը կառնու և ուրիշ բան չինշմարէր : (Սոյնոյն ալ երբ մեր ազգային տեսարանը նկատելով զարհուրեցանք՝ միտքերնիս շփովեցաւ , աղաղակեցինք , և ահով նկարեցինք զայն : Իայց մեր երեւակայութեան շարունակ քանի մը անձանց տիպերը ներկայանալով , որոց ընթացքը գառաւ պարտեցինք , մոռցանք ակնարկելու այն սակաւաթիւ պատուաւոր անունները , զորոյ կը յարգենք , և այս թերութիւնը ուրախութեամբ կը լեցնենք այսօր :

Ի՞նչ կըբերմնեն լուսաւորեալք , լախ՝ այն տեսարանին մէջ աւանդութեան ջատագովութի մը կըտեսնեն : Ուսմիկները ի վեր քան զմեզ գասեր է (կրսն) հեղինակը , և ըստորում մեք բարձրագոյն հանճարի տէր անձինք ենք (կաւելլ յընեն) հարկաւ ուսմիկք գերագոյն արարածներ են ըստ գասակարգութեան նորա :

Օարհուրելի՛ ստութիւն , ողբալի՛ տրամարաւնութիւն : Ի՞նչոր անտարակին մէջ չգոյ տող մը որ աւանդութեան ջատագովութիւն մը պարունակէ : Լյն , չեմ ուրանար որ ուսմիկները իրենցմէ բարձր են : Լյն , ուսմիկք Լաւաթար գերագոյն արարածներ են : Բանդի իրենք «գիտութեանց ներկըմբայն ունենալով՝ փնտաւար են» : (Հաթայրիան , ոգի քրիստ .) քանզի՝ կատարեալ տղիտութիւնը փնտաւար չարիք մը չէ՝ , այլ գիտութեանց անշար կոյտ մը խիտ աւելի փնտաւար է , «(Վրատոն , յաղագս օրին . 3) քանզի» գիտութեանց ներկը սկզբնական էութիւնը սւրբնեկ կուտայ» (Վրատ . յաղագս յառաջ . գիտութեանց . Ե) : Իայց անկից ամենին չհետեւիր որ աւանդութիւնը ջատագոված ըլլանք , և ընթէր :

Ձեռքի է ըստ այոմ՝ մասին , սակայն միշտ Վարսիկ կըմնայ ի մասին իւր գործոց անաչառութեւ և իւր խօսքերուն խոհականութեանը : Գործել զգարի , ծառայել վեհապետին իւրոյ և պատուել զգլխաւորն իւր , ահա այս է իւր յատուկ սկզբունքը և իւր կեանքը :

Լյսպիսի պաշտօնատարներէ օգտակար կերպիւ նպաստեալ , Յէրուք խանը հաղուաբիւտ յաջողութեամբ կատարեց զպաշտօնն որ իրեն յանձնուած էր : Ընանց քննելու զբաղաւրական մասը այս գեղականական առաքելութեան , յառաջ բերելը միայն զբարիքը որ պիտի ծագին անորմէ ի մասին գիտութեանց և քաղութանը թերութեան : Իբրեւ , գերագոյն անձ մի , Յէրուք խանը իւր վեհապետին համար Վարդիայ և Լերոպիայ գրեթէ ամեն տեղութեանց հետ արդիւնաւոր գաշակեցութիւններ միայն ընելով գոհ չեղաւ ամենին , այլ իւր հետը կըտանի նաեւ ցոյցեր և օրինակներ մեքենայից որ կը գործածուին մեր ճարտարութեան մեծ կենդրոնաց գործարաններուն մէջ , նմանապէս կըտանի հետը ելեկտրական հեռագրութեան գործիքներ , երկաթուղւոյ առաջարկութիւններ , գաղղիական ձեւով շինութեան յատակագիծներ , գանաղան ճարտարարուեստից գործաւորներ , գիտուէյ և գաղղիներէն լեզուի վարժապետներ , բայց յայտնանէ զինուորական ընտիր պաշտօնատարներ ,

Ո՛հ Երուսաղիմ , թոյլ տուր որ համեստութեքօք վայրկեան մը ի բաց առնենք ի փառսքո ճշմարտութեան : Թոյլ տուր որ աշխարհի առջև լուսաւորելոյ գոչենք , թէ մեր նախնիք գրգռելու չափ մոտաւորական գանձեր չունին , և զմեզ խաւարելու չափ շուքերնին չեն կրնար տարածել մեր վրայ : Իրենց բացարձակ կրնանք ներկայանալ առանց աւանդութեան քողով ծածկուելու : (Երբ ճշմարիտ լուսաւորութեան ջատագով ենք , զոր արդէն բացատրեցինք և հոգեկեցինք առանց մեր անբաւականութիւնը նկատելու :

Եւ լուսաւորելոյ սպառազինեալ կըյարձակին տեսարանին երրորդ մասին վրայ , ուր կըբացատրեմ բարոյական լուսաւորութիւնը : Եւ գիտելու է որ բոլոր ըստծներս խնայող բազմութիւ վիճայութիւններով կըհաստատուի : Իսկ նոքա կապտաւարներ անոնց և կուրանան այն ճշմարտութիւնները :

«Յնորք» կաղաղակեն .
«Նրկիային ճշմարտութիւն» կըպատասխանեմ .
«Օտրմանալի կոյրութիւն» կըգոչեն .
«Յաւանական ըյս» կերկրորդեմ :

(Բռնեկը . բօլեօթ)

Եւ տեսնենք թէ ի՞նչէ մեր գրութիւնը : Եւ կու տոյի մէջ կրնամ բովանդակել զայն :

Ա . Գիտութեանց նպատակն է խնդրել ճշմարտութիւնը , հետեւաբար զլրտուած և զկրօնքը , որ է աղբիւր ճշմարտութեանց և վերջ գիտութեանց :

Բ . Բարոյականութիւնը կրօնքէն կըծնանի , որ անոր մայրն է :

Գ . Որքան կըլուստորուի ճշմարտութիւնները ուսանելով , հետեւաբար կրօնասիրութիւն : Լյս գրութիւնները յաւանական ճշմարտութեանց կարգը անցած են , զորս անթիւ փառտաւել : Իայց ձեր լրագրոյն սահմանը չներելուն համար՝ բաւական կըհամարիմ հետեւեալները որ մեր բոլոր գրութիւնները կըբովանդակեն .

«Ի՞նչորք միտքը քո (Յիսուսի Վրատոսի) «յաւանական օրէնքներէն լուսաւորելով՝ այն «բարոյական աշխարհին մէջ ուր մեր աչաց նը «չոյը ուղղեցիր՝ յանկարծ գառաւ նորանոր և ա «աւելագոյն յատկութիւններ քան թէ երբ «Հերշիլ յանդուգն գիտակը երկնից կամար «արշաւց» (Ամառութիւն , Տաղաւ Յիսուս) :
«Վմանք ի փրկութիւնից կըկարծէին թէ կրօնքը «բարոյականութեան նեցուկ ըլլաւ համար «հնարուած է , և չէին գիտեր որ բոլորովին հա «կաղարձը կըխորհէին : Կրօնքը բարոյականութեան չծնիր , այլ բարոյականութիւնը անոր «ծնունդն է» : (Հաթայրիան , ոգի քրիստ . 3) :
Լուսաւորելոյ բոլոր առարկութիւնները մի

որոնք լինելիքի կայսերական գպրոցէն ելած են : Ուստի քիչ ժամանակի մէջ , թէ հրան կայսերանիստ մայրաքաղաքը իւր պատուարաց մէջ պիտի ընդունի ընտիր գաղթականաց խումբ մը , որ բարենախանձ ոգով հոգ պիտի տանին ուսմանը տարածելու և արժանապէս արդիւնաւորելու Հաշին արքունեացը մէջ , այն գործունէութիւնը , այն քաղաքավարութիւնը և այն գաղղիական քաջութիւնը , զորս Վարսիկները յօժարամիտ են աւելի գերագոյն կերպիւ ի գործ դնելու :

Երբ Վարդիան շնորհիւ փտտհութեանն զոր Իրանի ծաղկահասակ մեծահազի վեհապետին արժանաւոր երեսփոխանը աղղեց , չհաշուէր զլրացականութիւնը յաղարկելու համար իւր գաւակները հեռաւոր երկիր մը , վասնզի բացակայութիւնները ջնջուեցան յորմէ հետէ մեր քաղաքակրթութիւնը գուն կըգործէ իրեն հայրենիք ընել զբոլոր տիեզերը :

Եւ ինչ մեր հայրենակիցներէն շատերը անձնանուէր ողւով իրենց երկրէն 1500 փառսախ հեռու կերթան , իրենց տաղանդին հարկը տալով համար , վսեմափայլ Յէրուք խանը , իւր կողմանէ , կամեցաւ հաստատել ի մէջ Վարսկաստանի և Վարդիայ , բայց ի քաղաքական և առեւտրական յարաբերութիւններէ , համակրական կապակցութիւն մը ի ձեռն գիտութեան :

ըստ միտքէ փնտրել զուր աշխատութիւն մը կըհաւարիմ , յիշելով խնայողութեան մը սա խօսքերը :

«Հեղինակ մը որքան ճշգրտութեամբ գրէ , կըսէ : «Լաղրիւյէր , գարձեալ անհնար է որ չար կա «տակարանից պաղ զրոյցներուն , տեղի չիտայ : «Իմենէն բարձր բաներու մէջ նոքա խեղիատա կու թիւն մը կըտեսնեն» :

«Վրբան խորհուրդներդ բարի ըլլան՝ կըսէ ու «րիշ երեւելի հեղինակ մը՝ գարձեալ կըբռնա՝ «գատեն որ տարակուսիս անոնց՝ վրայ» : (Սոնթեքիւն . պաշտպան . օրին . մաս 3) :

Եթէ այս բացատրութիւնները արժան գաւակցինք տալ , մեր գործքին ամանց վրայ բրած աղղեցութիւնը մեղմացնելու , և կամ ճշմարտութեան ձայնը լուսաւորելոյ վերտին հնչեցնելու խորհրդով չէ՝ , «Սքա ի գիտութիւն ճշմարտութեան ոչ հասանին սքա հակառակ կան ճշմարտութեան» (ք Տիմ . Գ . 8) : Եւ մեր գիտաւորութիւնն է մեր գրութեան վրայ եղած ծուռ մեկնութիւնները փարատել , և աղղել պարզամտաց որ լուսաւորելոյ գիշատիչ ատամանց գոհ չըլլան :

Իսկ մեք պիտի ծառայենք , մինչև մեր յետին շունչը , այն սկզբանց զորս յայտնեցինք և որք մեր յաւանական փառք պիտի ըլլան յիշելով Վարդիայն սա խօսքերը՝ «այլ դու հաստա «տուն կաց յորս ուսարդ և հաւատարիմ եղեր . «գիտես ուստի ուսար» : (ք . Տիմ . Գ . 14) :

Խնդրելով , մեծարգոյ խմբագիր , որ ձեր պատուական լրագրոյն էջերուն մէջ այս նամակիս տեղի տալու բարեհաճիք , ընդունեցէ՛ք խորին տխրածութեանս հաւատարմքը :

Կոստանդնուպոլիս , 5 սեպտեմբեր 1853 :

Յ . Ս . Վ

Կոստանդնուպոլսէն կըգրեն մեզ թէ վեհափայլ նորընտիր սրբազնատուրը Վաթիկանիսը , իւր աղագաւորական վեհանձն զգացմունքէն շարժեալ , ոգւով չափ կըջանայ և վերջին ճգամբք կաշխատի միաբանական սէրը հաստատելու Վգին երեւելի վարդապետ և արհեստաւորաց ընկերութեան (էմաթ) գլխաւորաց մէջ , որմէք , ինչպէս յայտնի է , քանի մը տարիէ ի վեր տաւաճայն են իրարու հետ ի պատճառս տարբեր կարծեաց ի մասին ազգային կառավարութեան : Եւն բարեմիտ և բարեպաշտ անձինք ջնքմեւ անգ ըզձիւք կըփափագին որ օր յառաջ այս ամենացանկալի և քրիստոնէավայել միաբանութիւնը հաստատուի : Եւ ասոր վրայօք իւրաքանչիւր կողմը պէտք է որ մտածէ , թէ որչափ ազգային մեծ բարիք ալ կըյուսուայ իւր կարծեացը գործադրութեանէն , տարակոյս չկայ թէ միաբանութեանն ծագած բարիքէն աւելի մեծ բարութիւն չկրնար ըլլալ : Կարձեալ իւրաքանչիւր

Կոստանդնուպոլսէն Վահին դեսպանը , նախ քան զմեկնել իւր փարիզի երեւելի շատ գիտնականաց հարուէր մը ըրաւ , որ չէր կրնար չընդունուիլ . ուստի գիտնականաց ժողով մը կազմուեցաւ բաղկացեալ ի Գաղղիացիներէ և ի Վարսիկներէ , որուն գլխաւոր նպատակը պիտի ըլլայ թղթակցիլ թէ հրանի բժշկականութեան կայսերական գպրոցին հետ , և մատակարարել անոր օգտակար տեղեկութիւններ և վաւերական գրութեաններ , գիրքեր , հարկաւոր գործածութեան գործիքներ , և այլն :

Իայց ի Վարդիայի անգամներէն , որոնք շատ գիտնական և վեհանձնական զգացմունցութեան անձինք են , յիշեալ ժողովը կըպարունակէ նաեւ իւր մէջ երեք Վարսիկ անգամներ , այսինքն միւր զա լիւսակի՝ որ վեհափառ Հաշին անձնական ներքին պաշտօնեաներէն մէկն է , և միւր զա լիւս ու միւր ձեւակէն : Լյս երբեք ևս փարիզ մնացին և բժշկական ուսմանց կըհետեւին , թէպէտե իրենց մայրաքաղաքը իրեն բժիշկ ծանցուած և ընդունուած են :

Երբ ասոնք ևս արժանաւոր կերպիւ պիտի ներկայացնեն զՎարսկաստանը ի Գաղղիա , այն ինչ մեր հայրենակիցները մեկնեցան ի ներկայացնել զՎարդիան ի հայրենիս Հաթիլ բանաւ տեղին և Սիրիստ պատմագրին :

ԺԻԼԵ - ՏԱՄԻԹ

